

mélyről ép a napokban véltem tudomást szerezni az, hogy a jogtudori képesítéssel rendelkező kereskedő formálisan bejegyezteti magát egy ügyvédnél és saját pereit ezen ügyvédi képvisellel folytatja tiszta polgári haszna mellett hozzájutva az őt bejegyző ügyvéd költségeihez.

En nem tudom, mi az ellenőrzés módszere Ausztriában, de meg vagyok győződve arról, hogyha ezt a szisztémát nálunk bevezetnék, akkor az egyébként is élelmes kereskedőink és azok tisztviselői tömegesen átvedlenének ügyvédsegédeké és — hony soít qui mal y pense — a mai ügyvédnymor mellett nem nehéz elképzelni, hogy ez mire vezetne.

Ezen szisztéma bevezetése az amúgy is megtépázott ügyvédi tekintélyt még jobban sárba rántaná, nem szólvá arról a kiuzsorázási lehetőségről, amelyet a mi élelmes „kliens”-eink nem fognak szem elől téveszteni.

Ami a végrehajtási eljárásban való segédkezést illeti, Ausztria kényelmesebb álláspontra helyezkedik, mert ott a végrehajtás perszaka nem jár oly nagy hűhóval mint nálunk, a végrehajtási közegek nem közéleti nagyságok és a végrehajtói állás nem egy körülbástyázott sinecura. Talán a mi végrehajtási rendszerünk jobb is, hiszen a jogok részletezett kiépítése és körülbástyázása sohasem volt a jogrend hátrányára, de különben is a közbenjárás mai hazai rendszere teljesen megnyugtatónak látszik.

Összegezve: az ausztriai példa követését nem helyeslem ügyvédi és közrendi szempontból, a mi viszonylatunkban károsnak tartom.

Dr. Ehrnthal Aladár.

A Magyar Jogászegylet civiljogi szemináriumában 1935. április 10-én dr. Goldberger József ügyvéd adott elő „Nemzetközi színezésű jogviszonyok a magyar bíró előtt” címen. Az előadó a jogi igazság relativitásából indult ki. A jogszabályok időben és térben változók. Ugyanarra a tényállásra más megoldást nyújthat a régi jog és mást az új jogszabály. Ugyanaz a jogvita másként dől el az egyik államban, mint a másikban. A jogi igazság relativ volta azonban azon is felismerszik, hogy a nemzetközi színezésű jogviszonyra hozott bírói döntés változó aszerint, hogy a bíró saját államának jogát, avagy külföldi állam jogát alkalmazza. Az előadó ismertette azokat az elveket, amelyek szerint a magyar bíró azt a kérdést dönti el, hogy magyar jogot alkalmaz-e, avagy idegent, továbbá azokat az elveket, amelyeket a magyar bíró akkor követ, amikor azt keresi, hogy melyik külföldi jogterület jogát kell alkalmaznia. Az előadó kitért a renvoi, a kvalifikáció és a közrendi klauzula problémájára és ismertette az egyes kérdésekre vonatkozó bírói gyakorlatot. Az előadást vita követte, melynek során dr. Vági József, dr. Bernhard László, dr. Szirmai Zsolt, dr. Sichermann Frigyes, dr. Nagy Dezső, dr. Fränkel Pál, dr. Blau György, dr. Mezei Tamás és az elnöklő dr. Beck Salamon szólalt fel.